

תת"ע (פתח תקווה) 5112-05-15 - מדינת ישראל נ' משה טהר

תת"ע (פתח-תקווה) 5112-05-15 - מדינת ישראל נ' משה טהרשלוּם פתח-תקווה

תת"ע (פתח-תקווה) 5112-05-15

מדינת ישראל

נגד

משה טהר

בית משפט השלוּם בשבתו כבית משפט לתעבורה בפתח-תקווה

[28.12.2015]

לפני כבוד השופטת טל אוסטפלד נאוי

ב"כ המאשימה - עו"ד ברנע

הנאשם - אין הופעה

הכרעת דין

מצאתי לזכות את הנאשם בעבירה המיוחסת לו ב כתב האישום ולהרשיע אותו בעבירה בניגוד לתקנה 28 (א) לתקנות

התעבורה.

לנאשם ניתנה הודעת תשלום קנס לפיה, בעת שהרכב היה בתנועה, השתמש בטלפון נייד שלא באמצעות דיבורית.

בניגוד לתקנה 28 (ב) לתקנות תעבורה תשכ"א-1961.

הנאשם ביקש להישפט וכפר בעובדה שהחזיק את הטלפון במהלך הנסיעה.

מטעם התביעה העידה רס"מ זינה טשומה (להלן: "עדת התביעה") אשר ערכה את טופס הודעת תשלום הקנס - 1/ת/

ומזכר ת/2.

העדה ציינה בת/1 כי בעודה עומדת בעיר ראשון לציון, ברחוב אנילביץ כשפניה לכוון דרום, הבחינה ברכב הנאשם

נוסע על רחוב משורר השואה, ממערב למזרח ופונה ימינה לרחוב אנילביץ כאשר הנהג אוחז בטלפון נייד, בצבע לבן,

ביד שמאל, בצמוד לאוזנו השמאלית.

בבית המשפט חזרה העדה והעידה, כי הבחינה בנאשם מחזיק בטלפון נייד בעת הנסיעה. לטענתה, חלון רכבו של

הנאשם היה פתוח והמרחק ביניהם היה 3 מטר לערך.

בחקירתה הנגדית אישרה כי מדובר בטלפון נייד בצבע לבן.

הנאשם, שבחר להעיד, טען כי לא דיבר בטלפון. לטענתו, השוטרת רשמה בת/1 כי ראתה אותו מחזיק בטלפון לבן,

אף שבאותה העת הטלפון הנייד שהיה ברשותו, היה בצבע שחור. לטענת הנאשם, עדת התביעה הייתה עצבנית

וכעוּסה באותו היום, לא ביצעה את תפקידה כראוי ולא הייתה מוכנה להקשיב לו. התנהגותה לא הייתה מכובדת ולכן

גם הגיש כנגדה תלונה בפני גורמים אחרים.

הנאשם המשיך וציין כי ייתכן והסיר את ידו השמאלית מהאחיזה בהגה, וליטף את פניו, דבר אותו הוא נוהג לעשות מדי פעם. לכן לשיטתו, עדת התביעה סברה כי הוא אוחז במכשיר הטלפון הנייד.

דין

תקנה 28 (ב) לתקנת התעבורה קובעת כדלקמן:

28(ב) (1) בעת הרכב בתנועה, הנוהג ברכב -

(א) לא יאחז בטלפון קבוע או נייד, ולא ישתמש בהם ברכב אלא באמצעות דיבורית.

(ב) לא ישלח או יקרא מסרון (s.m.s.)

((2) בתקנת משנה זו -

"דיבורית" - התקן המאפשר שימוש בטלפון בלא אחיזה בו ובלבד שאם ההתקן מצוי בטלפון, הטלפון יונח ברכב באופן יציב המונע את נפילתו.

"טלפון" - מכשיר המיועד לתקשורת אשר קיימים בו לחצנים לחיוג.

תקנה 28 (א) קובעת כי :

"נוהג רכב חייב להחזיק בידיו את ההגה או הכידון כל עוד הרכב בתנועה;

אולם רשאי הוא להסיר יד אחת מן ההגה או הכידון אם עליו לעשות בה דבר להבטחת פעולתו התקינה של הרכב או לקיום כללי התנועה"

עדת התביעה ציינה והעידה באופן ברור כי הבחינה בנאשם אוחז בטלפון נייד בצבע לבן בצמוד לאוזנו השמאלית,

ובעת שסימנה לו לעצור בצד, הבחינה בכי הנאשם הוריד את הטלפון הנייד:

"...הבחנתי הרכב הנ"ל שנסע על רחוב משורר השואה ממערב למזרח ופנה ימינה לרחוב אנילביץ כאשר הנהג אחז

בטל' נייד, ביד שמאל, בצבע לבן, והצמיד לאוזן שמאל, ברגע שסימנתי לרכב לעצור בצד, הוריד את הטל' הנייד."

(עמ' 3 לפרוטוקול שורות 14-16).

עוד ציינה עדת התביעה, כי הבחינה בביצוע העבירה ממרחק של כ-3 מטרים, דרך החלון בצדו של הנהג שהיה פתוח ושמרה עמו על קשר עין רצוף עד עצירתו של הרכב. העדה המשיכה וציינה כי שדה הראיה פתוח והראות היתה טובה:

"צד חלון היה פתוח בשעת העבירה במרחק של 3 מטר לערך. הנהג היה לבד בתוך הרכב, שדה הראיה טובה, קשר

עין רצוף עד עצירתו של הרכב." (עמ' 3 לפרוטוקול שורות 17-18).

הנאשם הודה כי יתכן שלא אחז בהגה בשתי ידיו והסיר יד אחת כדי לבצע את התנועה של ליטוף פנים. לטענת הנאשם זוהי תנועה שהוא נוהג לבצע מדי פעם באופן שגרם לשוטר לחשוב שהוא מחזיק בטלפון נייד. וכך העיד:

"יכול להיות שהסרתי יד אחת כדי לבצע את התנועה של ליטוף הפנים, דבר שני עושה מדי פעם, וזה גרם לה לחשוב

שאני מחזיק במכשיר." (עמ' 5 לפרוט', שורות 20-21).

אף אם אקבל את גרסת הנאשם, שהעיד כי יתכן ולא אחז בהגה בשתי ידיו והסיר את ידו מן ההגה לשם ליטוף פניו,

הרי שעשה זאת לפרק זמן כזה, עד כדי שעדת התביעה שוכנעה כי הוא אוחז בטלפון נייד בצמוד לאוזנו.

בהמשך העיד הנאשם, כי מעולם לא אחז בטלפון נייד בעת הנהיגה:

"ש. צינת כי אתה מעולם לא מחזיק את הטל' ביד שמאל.

ת. כן.

כשאני נוהג אני אף פעם לא מחזיק את הטל' ביד." (עמ' 6 לפרוטוקול שורות 12-14).

אך לאחר מכן סתר הנאשם גרסה זו, כאשר נזכר כי לחובתו עבירה קודמת של שימוש בטלפון הנייד בעת הנהיגה:

" ש. אי פעם מישהו האשים אותך על זה?

ת. לפני שנת 2000 תפסו או(ת)י ברעננה עם טל' נייד. עכשיו נזכרתי." (עמ' 6 לפרוטוקול שורות 15-16).

לסיכום

לאחר ששמעתי טיעוני הצדדים, לאחר שהזהרתי את עצמי כי עדות יחידה לפני, מצאתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, ולהרשיעו בהתאם לעדותו, בעבירה של אי החזקת הגה בשתי ידיים, בניגוד לתקנה 28(א)

לתקנות התעבורה.

גזר דין

נוכח מהות העבירה, לאחר שעינתי בגליון הרשעותיו של הנאשם, לאחר ששקלתי את השיקולים השונים הנני דנה את

הנאשם לתשלום קנס בסך ₪ 500 או 25 ימי מאסר שיישא תמורתם.

הקנס ישולם תוך 30 יום מהיום.

הנאשם הונחה לגשת למזכירות לקבלת שובר תשלום.

זכות ערעור תוך 45 יום.

זכות

ניתנה והודעה היום ט"ז טבת תשע"ו, 28/12/2015 במעמד הנוכחים.